

соціальних та екологічних інтересів держави, суб'єктів господарювання, окремих членів суспільства в межах певної території. Жорстко централізована система управління, сформована за ієрархічним принципом, яка не має альтернатив, не спонукатиме до розвитку місцевої ініціативи та самостійності та врахуванню проблем, характерних для окремих міських територій.

Екологоорієнтована архітектурно-планувальна діяльність, що включає об'єкти зеленої інфраструктури на передпроектній, проектній стадіях містобудування, на етапі ландшафтного планування, зонінгу, реконструкції чи оновленню старих житлових масивів, ревіталізація урбоєкосистеми.

Сучасний інструментарій містобудівного моделювання дозволяє визначити контури конкретної території на основі різноманітний сценаріїв екологічно прийняттого соціально-економічного та технологічного розвитку з урахуванням можливостей застосування об'єктів зеленої інфраструктури.

Таким чином, управління зеленою інфраструктурою урбоєкосистеми доцільно розглядати як дієвий інструмент забезпечення екологічної безпеки, людського розвитку, якості життя населення міста відповідно принципів сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Cherchyk L.M. (2018). Formation of ecologically oriented urban areas management system. *Economic innovations*. 67. 203–209. DOI:[https://doi.org/10.31520/ei.2018.20.2\(67\).203-209](https://doi.org/10.31520/ei.2018.20.2(67).203-209)
2. Попік О.В., Хумарова Н.І. Екологоорієнтоване управління урбанізованими територіями (теоретико-методичний аспект): монографія. Одеса: ІПРЕЕД НАН України, 2019. 174с.
3. Dhakal, Krishna P.; Chevalier, Lizette R. (2017). Managing urban stormwater for urban sustainability: Barriers and policy solutions for green infrastructure application. *Journal of Environmental Management*. 203 (Pt 1): 171–181. doi: 10.1016/j.jenvman.2017.07.065.
4. Benedict, M. A., McMahon, E. (2006). *Green Infrastructure: Linking Landscapes and Communities*. Island Press: Washington, DC, USA, 299.
5. Maksymenko N. V. & Burchenko S.V. (2019). Theoretical basis of the green infrastructure strategy: international experience. *Man and Environment. Issues of Neoecology*. Issue 31. 16-25. <https://doi.org/10.26565/1992-4224-2019-31-02>
6. Liqueste C., Kleeschulte S., Dige G. et al. (2015). Mapping green infrastructure based on ecosystem services and ecological networks: A Pan-European case study. *Environmental Science & Policy*. Vol. 54. P. 268-280.

УДК 620.92:330.341

ВПРОВАДЖЕННЯ ЗЕЛЕНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

АЛІСА ШЕВЧЕНКО, ВЛАДИСЛАВ ПОЛІЩУК, АНАСІЯ СІМЕКЧІ

Одеський державний аграрний університет, Україна

У наш час, коли питання сталого розвитку стає все більш актуальним, компанії повинні прагнути мінімізувати свій вплив на навколишнє середовище. Зелена енергетика та ресурсоефективність є першочерговими чинниками сталого розвитку, і їх реалізація є важливим завданням для кожної компанії.

У наукових працях [1, 2] узагальнюються результати досліджень з імплементації поняття та принципів сталого розвитку: «.. вперше поняття було сформовано у 1987 р. у доповіді Г.Х. Брунтланда «Наше спільне майбутнє»: «основними компонентами сталого розвитку є створення передумов для покращення існування людства та навколишнього середовища, а також вирішення проблем щодо розвитку промисловості, енергетики, регіональних та міжнародних відносин»; характеризується з позиції синергетичного піходу до процесу взаємодії економічних, екологічних і соціальних систем».

Сьогодні відповідальне виробництво і споживання вже не розглядається як унікальна перевага компаній, а як необхідна норма для залучення нових інвестицій. Фінансові ринки чітко демонструють глобальний зсув у бік «зеленого» фінансування. Чисті технології особливо важливі в той час, коли світ потерпає від наслідків кризи, спричиненої коронавірусом, і потребує відновлення економіки. За прогнозами Goldman Sachs, до 2030 року загальний обсяг «зелених» інвестицій становитиме до 16 трильйонів доларів США, а проєкти державно-приватного партнерства (як-от Green Deal) створять 15-20 мільйонів нових робочих місць протягом десятиліття[3].

Зелена енергія включає використання відновлюваних джерел, таких як сонце та вітер, вода та біопаливо. У порівнянні з традиційними джерелами, такими як вугілля та нафта, ці джерела енергії екологічніші та ефективніші. Сьогодні зелена енергетика стає все більш доступною та вигідною для компаній завдяки постійному розвитку технологій виробництва та збільшенню кількості компаній, які займаються виробництвом.

Крім зеленої енергії, ресурсоефективність також має вирішальне значення для сталого розвитку бізнесу. Це включає ефективне використання енергії, води, сировини та інших ресурсів. Це вимагає від підприємств моніторингу використання ресурсів і пошуку шляхів підвищення ефективності шляхом, наприклад, встановлення енергоефективних систем опалення та освітлення для зменшення споживання води.

Також необхідно звернути увагу на потужність обладнання та технологій, що використовуються на підприємстві. Модернізація та заміна застарілого обладнання дозволяє значно скоротити споживання енергії та води та зменшити вплив на атмосферу та водні джерела.

Ще один важливий аспект — зменшити відходи та максимально ефективно їх використовувати. Відходи, які неможливо повторно використати або переробити, можна перетворити на енергію. Насправді біогаз, який утворюється під час переробки органічних відходів, можна використовувати для виробництва електроенергії та палива.

Крім того, компанії можуть розробляти системи збору та переробки відходів або сировини для інших компаній. Наприклад, відходи одного підприємства

можуть бути використані як сировина для продукції іншого підприємства, що дозволяє економити ресурси та зменшувати кількість відходів.

Впровадження зеленої енергетики та ефективного використання ресурсів для сталого розвитку підприємств – це довгострокова стратегія, яка приносить як користь для довкілля, так і для самого бізнесу. Заощадження ресурсів та енергії допомагає зменшити витрати на виробництво та забезпечує конкурентоспроможність підприємства на ринку. При цьому, зелена енергетика та екологічно чисті технології є потужним інструментом для досягнення сталого розвитку та збереження природи.

Розуміння ефективного використання ресурсів для сталого розвитку підприємств включає в себе не тільки зменшення використання енергії та інших ресурсів, але й пошук нових технологій, які дозволяють ефективніше використовувати існуючі ресурси. Для цього підприємства можуть використовувати різні методи, наприклад, впровадження процесів переробки відходів, які раніше скидалися на смітник, технології відновлення води та повторного використання її виробництві тощо.

Помітним прикладом використання зеленої енергетики є сонячна енергетика. Встановлення сонячних батарей може допомогти підприємствам значно зменшити використання традиційних джерел енергії, таких як вугілля та нафта, що не лише зменшує витрати на енергопостачання, але й сприяє зменшенню викидів шкідливих речовин в атмосферу.

Крім того, ефективне використання ресурсів та впровадження зеленої енергетики може стати конкурентною перевагою для підприємств. Зелена енергетика є однією з найбільш привабливих сфер бізнесу в світі, і підприємства, які працюють у цій галузі, можуть мати перевагу перед іншими компаніями, які не прагнуть до сталого розвитку.

На сьогоднішній день впровадження зеленої енергетики та ефективного використання ресурсів стає все більш актуальним для бізнесу та громадськості. Недавні події, пов'язані зі зміною клімату, глобальним потеплінням та загрозою вичерпання природних ресурсів, змусили підприємства діяти відповідально і зосередитися на сталих рішеннях. Це привело до того, що зелена енергетика та ефективне використання ресурсів стали невід'ємною частиною стратегій розвитку підприємств.

Один з головних викликів, з яким стикається бізнес, це велика залежність від енергетичних ресурсів, таких як нафта та газ. На щастя, розвиток зеленої енергетики дозволяє підприємствам диверсифікувати свої джерела енергії та зменшити залежність від традиційних джерел. Наприклад, сонячна енергія стає все більш доступною та ефективною, а використання електромобілів може знизити витрати на паливо та зменшити викиди в атмосферу.

Ефективне використання ресурсів також стає важливою складовою сталого розвитку підприємств. Це означає, що підприємства повинні зосередитися на зменшенні використання ресурсів та максимально ефективному використанні тих, які вони використовують. Наприклад, впровадження енергоефективних технологій може зменшити витрати на енергію та підвищити прибутковість підприємства.

Крім війни, основними перешкодами для розвитку зеленої енергетики є відсутність затверджених довгострокових цілей і неясна позиція уряду України щодо отримання енергії. Також необхідно на державному рівні затвердити дорожню карту розвитку зеленої енергетики до 2050 року або включити довгострокові цілі для зеленої енергетики в оновлену енергетичну стратегію до 2050 року[4].

Отже, впровадження зеленої енергетики та ефективного використання ресурсів стає все більш важливим для підприємств у зв'язку з поглибленням екологічних проблем та зростанням вимог соціальної відповідальності бізнесу. Зелена енергетика не тільки знижує негативний вплив на довкілля, але і дозволяє знизити витрати на енергоспоживання та підвищити конкурентоспроможність підприємств. Ефективне використання ресурсів дозволяє економити на витратах, зменшувати кількість відходів та забезпечувати сталий розвиток підприємств.

Для успішного впровадження зеленої енергетики та ефективного використання ресурсів необхідна відповідальність та зосередженість на довгострокових перспективах. Необхідно проводити аналіз використання ресурсів та енергії на підприємстві, впроваджувати нові технології та процеси з метою ефективного використання ресурсів та зменшення енергоспоживання. Крім того, необхідно проводити інформаційну роботу серед працівників підприємства з питань екології та соціальної відповідальності.

Впровадження зеленої енергетики та ефективного використання ресурсів стає необхідною умовою для сталого розвитку підприємств та забезпечення екологічної безпеки в майбутньому.

Список використаних джерел

1. Настека М.В. Імплементация принципів сталого розвитку сільськогосподарськими підприємствами України. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2022. №11-12. С.14-19 [URL:http://n-visnik.oneu.edu.ua/collections/2022/300-301/pdf/14-19.pdf](http://n-visnik.oneu.edu.ua/collections/2022/300-301/pdf/14-19.pdf)

2. Шевченко А.А., Сімецькі А.Ф. Цілі сталого розвитку як шлях протидії екологічним проблемам у навколишньому середовищі. *Міжнар. наук.-практ. конфер.«Сучасні управлінські та соціально-економічні аспекти розвитку держави, регіонів та суб'єктів господарювання в умовах трансформації публічного управління - 2022»* (Одеса, 30 жовтня 2022 р.) с.210 – 212 [URL:https://economics.net.ua/files/science/admin_men/2022/tezy.pdf](https://economics.net.ua/files/science/admin_men/2022/tezy.pdf)

3. Як Україні залучати кошти на проекти сталого розвитку. *Економічна Правда*. 2022. URL:<https://www.epravda.com.ua/columns/2022/10/14/692633/>

4. Гелетуха Г. Біоенергетика: завдання на 2023 рік. *Економічна Правда*. 2023. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/01/30/696516/>